

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΒΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 6 Φεβρουαρίου 1972
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν: 20.30 - 21.00

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦ ἡ ΚΑΛΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

152^a

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάννο μου ἀγαπητέ, δευτέρα Κυριακή τοῦ Καρναβαλιού σήμερα καὶ πρέπει νά ξέρης ὅτι στὰ παλιὰ ἀθηναϊκὰ χρόνια, αὐτὴν τὴν ἡμέρα ἔκανε τὴν πρώτη του ἐμφάνισι ὁ Θεοδοσίου, ὁ περίφημος ποιητὴς τοῦ κάρου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὁ Θεοδοσίου, ὁ ποιητὴς τοῦ κάρου, ὅπως τὸν λέγανε οἱ ἀθηναῖοι... Ἦτανε κι' αὐτός ἕνα ἀποικηάτικο θέαμα καὶ μάλιστα σημαντικό...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ἦτανε μόνο ἀποικηάτικο θέαμα ὁ Θεοδοσίου. Ὁλόκληρο τὸν χρόνο τὸν γνωρίζανε οἱ παλιοὶ ἀθηναῖοι πού γύριζε στὶς λαϊνὲς συνοικίες, πουλώντας τὴν ἐφημερίδα του.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ἐφημερίδα ; Ἔβγαζε καμμιά ἐφημερίδα ὁ Θεοδοσίου ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τὸ ξέρεις ; Δέν ἔτυχε ποτέ νά στὸ πῶ ; Ὁ Θεοδοσίου λοιπὸν ἔγραφε μόνος του μιά μικρὴ δισέλιδη ἐφημεριδοῦλα κατὰ μίμησιν τοῦ Ρωμοῦ τοῦ Σουρή καὶ τῆς εἶχε δώσει τίτλο : Ὁ μικρὸς Ρωμὸς τοῦ Θεοδοσίου.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καὶ τί περιεχόμενο εἶχε αὐτός ὁ μικρὸς Ρωμὸς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σπάνδαλα ἢ μᾶλλον δηθεν σπάνδαλα τῆς γειτονιάς. Ὁ Θεοδοσίου ἔγραφε τὴν ἐφημεριδοῦλα του, τὴν τύπωνε σὲ κάποιο τυπογραφεῖο καὶ ἔβγαλνε στὶς γειτονιὲς καὶ διαλαλοῦσε...

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ   Στάσου Δημήτρη καί μπήκα στό νόημα. Δέν θά διαλαλούσε μόνο τόν τίτλο τῆς ἔφημερίδας του, μά καί τά περιεχόμενα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Κάτι ἀπό τά περιεχόμενα βέβαια. "Ἐλεγε λόγου χάριν : Πάρτε νά διαβάσετε - κι' ἀπό τά γέλια νά σιάσετε - τί ἔπαθε μιά χήρα στά Πετράλωνα - πού εἶχε ἕναν κουλουρτζη καί ἤθελε καί ἕλληνα. Μιά δεκάρα ὁ μικρός Ρωμηός... Πάρτε νά μή χάσετε καί νά διασπεδάσετε...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ   Καί ἦτανε ἐπάνω σέ κάρρο ὅταν τά διαλαλούσε ὅλα αὐτά ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   "Ὁχι, πεζός ἦτανε.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ   Καί γιατί τόν βγάλανε ποιητή τοῦ κάρρου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Μή βιάζεσαι Γιάννη καί θά φτάσωμε καί σ' αὐτό. Ὁ Θεοδοσίου γύριζε ὀλοχρονίς στίς λαϊκές συνοικίες μέ τήν ἔφημερίδα του, στά Πετράλωνα, στό Γιάζι, στό Μεταξουργεῖο, στήν Βάθη. Δέν ἀνέβαινε ποτέ παραπάνω. Λόγου χάριν, στήν συνοικία Νεαπόλεως στά Ἐξάρχεια, ποτέ δέν πήγαινε ἢ πολύ σπάνια, γιατί ἐκεῖ ἔμεναν, ὅπως ἔλεγε, οἱ γραμματιζούμενοι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ   Καταλαβαίνω τί ἔννοοῦσε. Στά Ἐξάρχεια καί στήν συνοικία τῆς Νεαπόλεως, κατοικοῦσαν κυρίως φοιτηταί κι' ἐκεῖ δέν εἶχανε πέ-
ρασι οἱ στίχοι τοῦ Θεοδοσίου. Μά γιατί τόν λέγανε ποιητή τοῦ κάρρου, δέν μοῦ ἐξήγησες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Εἶπαμε λοιπόν ὅτι γυρνοῦσε ὀλοχρονίς μέ τά πόδια. Ὅμως τίς ἀποκηές, ἔκανε τήν ἐπίσημη ἐμφάνισί του ἀνεβασμένος σ' ἕνα κάρρο καί μέ ἕνα χωνί - μικρόφωνα δέν ὑπῆρχαν τότε - ἔλεγε τά στιχουργήματά του στούς κεντρικοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας πλατεῖα Ὁμονοίας, Σταδίου, Χαυτεῖα, Αἰόλου καί Ἀθηνῶν
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ   Μάλιστα. Καί ὅπως εἶπες πρὶν ἀπό λίγο, ἐρχιζε αὐτές τίς ἐπίσημες ἐμφανίσεις του ἀπό τήν δεύτερη Κυριακή τῆς Ἀποκρηῆς σάν καί σήμερα νά ποῦμε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Ἀκριβῶς σάν καί σήμερα. Ἐρχότανε πάντα ἀπό τήν ὁδόν Πειραιῶ

καί ἡ πρώτη του στάσις ἦτανε στήν μικρή πλατεῖα μπροστά στό παλαιό ὄδετο... Ἐκεῖ ἔβγαξε τόν πρῶτο του λόγο. "Αν θέλῃς νά μάθῃς τί ἔλεγε, διάβασε ἐδῶ Γιάγιο...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἄνερχόμεθα τήν ὁδόν τοῦ Πειραιῶς
καί μᾶς ὑποδέχεται κοσμάκης καί λαός.
Χαίρετε συμπολιταί Ἀθηναῖοι
καί γέροντες καί μεσόκοποι καί νέοι.
Διερχόμεθα τὰς ἡμέρας τῶν Ἀποκρέω
καί θά γλεντήσωμε ὅλοι ἀπό τόν πρῶτο μέχρι τόν τελευταῖο...
Διότι τίς Ἀπόκρηες εἰς τήν Ἀθήνα
γλεντάει κι' ἡ κουτσῆ Μαριά κι' ἡ τρελλο-Κατερίνα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πές μας κάτι γι' τήν μοδιστρούλα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ἦτανε αὐτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐνας ἀπό τοὺς συγκεντρωμένους πολίτες, γύρω ἀπό τὸ κέρο εἶχε φωνάξει. Καί ξέρεις τί ἦτανε αὐτός ; Ἐγνώθεις τοῦ Θεοδοσίου, ἄνθρωπος δικός του πού προκαλοῦσε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου. Φυσικά ὁ Θεοδοσίος ἔκανε τὸν δύσκολο : Αὐτὰ δέν λέγονται, ἀπαντοῦσε, ἀλλά μιά καί εἶχε ριφθῆ τὸ σύνθημα, ὅλοι οἱ συγκεντρωμένοι φωνάζανε : Γιά τήν μοδιστρούλα... γιά τήν μοδιστρούλα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (μέ ὄψος Θεοδοσίου) Ἦτανε μιά μοδιστρούλα **Θιφῆ**
κι' εἶχε τῆ μάννα της κουφῆ

κι' ὅταν κοιμῶτανε τίς νύχτες ἡ καημένη
δέν ἔκουγε τὸν φοιτητὴ νά μπαίνοβγαίνει...
Μά ἓνας κασταναῆς πού ἦταν γείτονάς της
πῆγε καί τὸ ἔπε της μαμῆς της
καί ἡ μαμᾶ τὸν ἔρπαξε τὸν φίλο
καί τὸν ἔτάρραξε στό ξύλο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὸ νοήμον κοινὸν ἐκανοποιήθηκε καί φώναζε : Καλά τοῦ ἔκανε...
Καλά τοῦ ἔκανε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τώρα προχωροῦμεν πρὸς τήν πλατεῖαν Ὁμονοίας
ὅπου μᾶς ἀναμένουσι μετ' ἀγωνίας...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ἔφευγε λοιπόν ὁ Θεοδοσίου μέ τό κάρο του, μά μή νομίζεις ὅτι ὁ κόσμος διαλυότανε...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μήν μοῦ πῆς ὅτι τόν ἀκολουθοῦσε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί βέβαια τόν ἀκολουθοῦσε. Τό κάρο μέ τό ἕνα ἔλογο πήγαινε σιγά σιγά. Καί ὅλος αὐτός ὁ καός πού τόν εἶχε ζητωκραυγάσει τόν ἀκολουθοῦσε γιά ν' ἀκούσῃ καί ἔλλα ἀπό τό στόμα του. Τοῦ φωνάζανε : Πές μας κι' ἔλλα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Παντεύω τήν συνέχεια. Στήν πλατεῖα Ὁμονοίας νέα στάσις καί ὁ ποιητής τοῦ κάρου ἔλεγε καί ἔλλα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐνῶ ταυτόχρονα ἐμάζευε τίς δεκάρες τοῦ κόσμου, τελειώνοντας μέ τό κλασσικό του δίστιχο : Αὐτά συμβαίνουν στήν Ἑλλάδα- καί ρίξτε καί καμμιά χοντρή γιά μιᾶ μακαρονάδα !
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἡ χοντρή ἦτανε ἡ δεκάρα, ἐν ἀντιθέσει πρός τήν πεντάρα πού ὁ κόσμος τήν ἀποκαλοῦσε φιλή... Ὡστε μιᾶ μακαρονάδα κόστιζε μιᾶ δεκάρα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιᾶ δεκάρα, ὄχι βέβαια στό ἐστιατόριο Ἀβερῶ ἢ στό Ἄστυ. Ἐκεῖ ἡ μακαρονάδα πληρωνότανε εἴκοσι πέντε λεπτά. Στίς φτωχοταβέρνες ὅμως, ἡ μακαρονάδα μέ γεώμηλον καταγορεύφως, ὅπως τήν σερβίριζαν, κόστιζε μιᾶ δεκάρα ἢ δεκαπέντε λεπτά τό πολύ
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μέ ἔλλα λόγια ὁ Θεοδοσίου κατώρθωνε καί ζοῦσε ἀφοῦ μάζευε τόσες δεκάρες ὀλοχρονίς ἀπό τήν ἐφημερίδα α του καί μέ τό κάρο κάθε Ἀποκριά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅχι μόνο ζοῦσε μά λέγανε τότε ὅτι εἶχε παντρέφει καί μιᾶ του ἀδελφή καί τῆς εἶχε δώσει προίκα τρεῖς χιλιάδες δραχμές. Μά ἐντός ἀπ' αὐτό, ὁ Θεοδοσίου ἦτανε καί ζωγράφος...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί ἦτανε ; Ζωγράφος ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπλάθῃ, ἔλεγε πώς εἶναι ζωγράφος, μά στήν πραγματικότητα ἦτανε ἐπιγραφοποιός. Ζωγράφιζε τίς πινακίδες τῶν μαγαζιῶν. Μά ὅλα αὐτά θά τά ποῦμε ἄλλοτε, γιατί σήμερα ἔχομε νά ποῦμε καί τήν περίφημη μονομαχία τοῦ Θεοδοσίου.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί είπες ; Έμονομάχησε ό θεοδοσίου, ό ποιητής του πάρου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δηλαδή, δέν έμονομάχησε, τόν έμονομάχησαν, τόν αναγκάσανε νά μονομαχήση... είναι μιά πολύ κωμική ιστορία μά θά τήν ποθμε έφου πρώτα θυμηθούμε κανένα παληό αποικηάτιο τραγουδι
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Παληό αποικηάτιο τραγουδι ; "Έχομε ένα περίφημο πού τό τάρά-ξανε σέ όλη τήν Έλλάδα. Είναι μέ στίχους του Μωραϊτίνη : Δέν μέ ξέρεις δέν σέ ξέρω... Τό θυμίσαι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό δά έλειπε νά μήν τό θυμίσαι... Δέν μέ ξέρεις δέν σέ ξέρω - υποφέρεις, υποφέρω... Πάλιστα, θά σου πω ύστερα καί μιά κωμική ιστορία σχετική μ' αυτό τό τραγουδι
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Δέν μέ ξέρεις δέν σέ ξέρω
υποφέρεις, υποφέρω
τόσα νάσανα καί τόσες πρίπρες
τόσες πίπρες, πόνουσαι καημούς...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τώρα θά μου πής τήν κωμική ιστορία πού είναι σχετική μ' αυτό τό τραγουδι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Περάσανε τόσα χρόνια από τότε. Μόνο χρόνια ; Μερικές δεκαετίες Γιάγιο μου. Είμαστε τότε νεαροί καί σ' ένα χορό των Συντακτών τήν τελευταία Κυριακή της Αποικηάς, στό θέατρο Ολύμπια έκει όπου είναι σήμερα ή Δυρική Σκηνή, ή συντροφιά μας έπεσή-μανε μιά πολύ πολύ θμορφη μελαχροινή πού καθότανε σ' ένα θεω-ρετο μ' έναν ηλικιωμένο καβαλλιέρο μέ γκριζα μαλλιά. 'Η όρχή-στρα έπαιζε αυτό τό ταγινό κι έμετς πήγαμε από κάτω καί τρα-γουδούσαμε παραλλάζοντας τους στίχους : Δέν μέ ξέρεις δέν σέ ξέρω, μά παράτησε τόν γέρο... Μπάμ !...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί μπάμ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πιστολιά !... Έκείνη τήν στιγμή ακριβώς πέφτει μιά πιστολιά. Για μιά στιγμή φοβηθήκαμε... Κομίσαμε ότι ό γέρος είχε πυροβο-λήσει ... όμως άμέσως σχεδόν καταλάβαμε ότι τό μπάμ... είχε γίνει από τόν φελλό μιας δαμπάνιας πού είχε άνοίξει ό γέρος...

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καταλαβαίνω τί έγινε. Πήρατε θάρρος και άρχισατε πάλι νά τραγουδάτε : Δέν μέ ξέρεις δέν σέ ξέρω - και παράτα αυτόν τόν γέρο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και τότε ήρχισε νά βρέχη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Νά βρέχη ; Μέσα στην ^{αΐθουσα} ~~αΐθουσα~~ του χορου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. 'Ο γέρος μας κατάβρεχε μέ τήν σαμπάνια πού είχε άνοιξει...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ (γελά) Πολύ καλά σ'ας ήκανε. Και σε'ς τί κάνατε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τέ μπορούσαμε νά κάνωμε ; Πήραμε τά βρεγμένα μας και δρόμο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καλά νά πάθετε. Είλιπρινώς σ'ας ήξιζε. Και τώρα μετά τό έπεισόδιο αυτό, θυμήσου ότι ανέλαβες νά μου πης για τήν μονομαχία του Θεοδοσίου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Α ναί, τήν μονομαχία του Θεοδοσίου του ποιητου του κάρου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Νά έγινε πραγματικά μονομαχία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ενα είδος μονομαχίας. Αυτό συνέβη στα 1910... Στην Χαλκίδα υπήρχε κάποιος Λαθούρας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Λαθούρας ; Τό όνομά του ήτανε αυτό ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό επώνυμό του : Νικόλας Λαθούρας. 'Επάγγελμα ; 'Αμμοκονιστής.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Σοβατζής δηλαδή.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα σοβατζής. "Ητανε πολύ έξυπνος τύπος, κωμικός και έγραφε και στίχους...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Οπως και ό Θεοδοσίου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς. Τό παντάν του Θεοδοσίου. Κι' επί πλέον έβγαζε και μία έφημεριδοϋλα κάθε τόσο μέ τίτλο : Μικρός Ρωμηός...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Σωπαινε βρέ άδελφέ ! "Οπως και ό Θεοδοσίου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οπως και ό Θεοδοσίου. Τόν είχε ανακαλύψει ό δημοσιογράφος ό Σπανδωνής και άφου συνεννοήθηκε μέ άλλους άθηναίους δημοσιογράφους, τόν "Αννινο, τόν Πόπ, τόν Γωραϊτίνη, αποφασίσανε νά φέρουν τόν Λαθούρα στην 'Αθήνα...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί τόν φέρανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ήτανε δύσκολο. Ὁ Λαθούρας ἔκανε τὰ Καρναβάλια στήν Καλιίδα. Τοῦ ἤρεσε ἡ ἰδέα τῆς συναντήσεώς του μέ τόν Θεοδοσίου. Τοῦ πληρώσανε τὰ ἔξοδά του, τοῦ δώσανε καί δυό εἰκοσπεντάρια στό χέρι καί τόν κουβαλήσανε στήν Ἀθήνα. Τό τελευταῖο Σάββατο τῆς Ἀποκριῆς τοῦ 1910, τήν στιγμή πού ὁ Θεοδοσίου πανευτυχῆς καί ἔνδοξος στρίβει μέ τό κάρο του ἀπό τήν Ὀμόνοια γιά νά μῆ στά χαυτεῖα, βλέπει ἀπέναντί του ἄλλο κάρο πού ἔστριβε ἀπό τήν ὁδόν Αταδίου γιά νά μῆ στά χαυτεῖα... Ἐπιστοντάδες κόσμου συνοδεύουν τόν Θεοδοσίου μά πολλοί τόσοι ἀκολουθοῦν τόν Λαθούρα... Φωνές, ζητωκραυγές, χαλασμός κόσμου... Καί ὅταν ἔγινε σιγή, ἐρωτᾷ ὁ Θεοδοσίου : Ποιός εἶσαι σὺ πού ἐτόλμησες νά μέ ἀντιμετωπίσης ; Καί ἀπαντᾷ ὁ Λαθούρας : Εἶμαι ὁ Λαθούρας κι' ἀπό ἐμέ, οἴκτο νά μὴν ἐλπίσης...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ὁρατο ήτανε. Ἐτοιμολόγος καί ὁ Λαθούρας...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατακλητινός. Καί ἡ μονομαχία ἀρχίζει... Λέγε Γιάννη ἢ μάλλον διάβαζε τούς στίχους τοῦ Θεοδοσίου.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἦρθες ἐδῶ στόν τόπο μου ν' ἀρπάξης τὸ φωμί μου ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐγὼ ἀπαγγέλλω δωρεάν. Μόνο γιά τήν τιμή μου.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Παληάνθρωπε... ἀναιδέστατε... θά σέ ξυλοφορτώσω...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐγὼ θά λέω τούς στίχους μου θά σέ χαντακώσω...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἐξω ἀπ' ἐδῶ... πού θές νά πῆς πὼς εἶσαι καί σπουδαῖος

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπ' τήν Καλιίδα ἔρχομαι καί εἶμαι Καλιίδαῖος

Στό ἀναμεταξύ, κάθε ἀπάντησις τοῦ Λαθούρα προηλαεῖ θύελλα χειροκροτημάτων καί ζητωκραυγῶν. Τὰ καφενεῖα τῶν χαυτεῖων, τὰ μπακάλια ἀδειάζουν... ὅλοι οἱ πελάτες βγαίνουν στόν δρόμο νά ἰδοῦν καί ν' ἀκούσουν τήν μονομαχία. Εἶναι φανερό ὅτι ὁ Θεοδοσίου χάνει ἔδαφος. ὁ Λαθούρας ἀπαντᾷ σέ κάθε στίχο τοῦ ἀθηναίου... Καί τελικά ὁ Θεοδοσίου χάνοντας τήν ὑπομονή του κατεβαίνει ἀπό τό κάρο νά ἐπιτεθῆ στόν Λαθούρα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δηλαδή τά πράγματα άγριέφανε... Καί άρπαχτήηανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τούς έφησαν βέβαια... Μά έγινε χαλσμός κόσμου. Τόν φυγαδεύσανε τόν Λαθούρα μά τό θύμα της όλης ιστορίας ήτανε ό Ίδιος ό δημοσιογράφος ό Σπανδωνής, πού εΐχε τήν έμπνευσι νά φέρη τόν Χαλιδαίο στην 'Αθήνα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί έγινε θύμα ό Σπανδωνής ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέσα στόν συνωτισμό πού έγινε, τοσ έπεσε τό μονύελό του καί έσπασε καί τοσ κλέφανε τό πορτοφόλι του μέ διακόσιες εΐκοσι πέντε δραχμές, τόν μισθό του άπό τήν έφημερίδα για νά περνοσσε όλο τόν μήνα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καλά νά πάθη. Όμως ξέρεις τί σκέπτομαι ; "Οτι οι άθηναίοι τρελλαινόντουσαν για πειράγματα ένείνη τήν έποχή. Είναι γνωστόν ότι στα θέατρα, τήν 'Αποκρηά, λεγόντουσαν άπό σιηνής πειράγματα για τούς θεατάς... καί όλοι τρέχανε στό θέατρα ν'άκούσσουνε τά πειράγματα πού τούς άπευθύνανε... όπως αυτά πού θά μς θυμίση τώρα ή κλειώ...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Πάρ'το - όπου καί νά 'σαι
πάρ'το - νά μέ θυμίσαι
όπου κι 'έν εΐσαι μακρυά
τήν τρελλή 'Αποκρηά !...

Σάν τί τό θέλει ή μάννα σου, τήν νύχτα τό λυχνάρι
άφοσ 'χει τήν φαλάκρα σου, πού λάμπει σάν φεγγάρι...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά τετράστιχα ήτανε τό νούμερο της μόδας στίς έπιθεωρήσεις σαράντα χρόνια πριν. Πάντα δυό θμορφες καί χαριτωμένες γυναΐκες τά λέγανε καί χαλούσανε κόσμο. Οι δυό άδελφές της Μαρίας Κοτοπούλη, ή ώραιότητα σωτεινή Λούη καί ή γλυκυντάτη Χρυσούλα Κυράτ, μητέρα τοσ σημερινοσ ήθοποιοσ Δημήτρη Κυράτ, ή Νίτσα Φιλοσόφου μέ τήν 'Ηρώ Χαντζά, ώραιότατα καί δροσερά μπουμπούκια τότε, οι έλλες δυό άδελφές Σοφία καί Καίτη Βερόνη... καί τόσες έλλες χαριτωμένς υπάρξεις... ή Λίτσα Λαζαρίδου, ή Κοσλα Γιουξέππε καί καί καί...τόσες έλλες.

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Ένα είναι τό γ εγονός Δημήτρη μου. "Ότι οί άθηναίοι στά πα-
ληά χρόνια γλεντούσανε περισσότερο από τούς σημερινούς
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μοϋ έπιτρέπεις Γιάννη μου νά σοϋ κίνω μιá μικρή διόρθωσι σ'αύ-
τό πού ειπες ; Οί παλιοί άθηναίοι... φ τ η ν ο -γλεντούσανε.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Σ'αυτό έχεις δίκαιο. 'Ο παλιός ό άθηναίος, όταν φορούσε ένα
ντόμινο καί μιá μάσκα στόν δρόμο, γινότανε μέγας γλεντζές
καί πίστευε ότι χαλάει τόν κόσμο. θυμάσαι τήν ιστορία του
Γιάννη καί τής Γιάννενας ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι. Ποιανού Γιάννη καί ποιανής Γιάννενας ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Αντε... τά ξέχασες κι'όλας ; 'Εσύ μοϋ τήν έχεις διηγηθεϊ αύτήν
τήν ιστορία καί νομίζω πώς αξίζει νά τήν διηγηθοϋμε κι'έμεις
σέ δσους μ'ας άκουϋν. Του Γιάννη του μανάβη στά 'Εξάρχεια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Α, του Γιάννη του μανάβη ; Ναι, τήν θυμάμαι. Θα διηγήσου τη
έσύ Γιάννη... Ναι, ναι... 'Ο Γιάννης ήτανε ένας μανάβης στην
πλατεία των 'Εξαρχείων, λαϊκός άνθρωπος αλλά σοβαρός. Δέν κοι-
ταζε τίποτε άλλο από τήν δουλειά του
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Η γυναίκα του όμως, ή Γιάννενα, λαχταρούσε νά παη νά γλεντή-
ση τήν 'Αποκρηά καί δέν έπαυε νά λέη στόν άνδρα της : Βρέ Γιάν-
νη... δλος ό κόσμος τό ρίχνει έξω. Δέν θα πάμε κι'έμεις νά
γλεντήσωμε μιá φορά ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βρέ γυναίκα, αυτά δέν είναι για μ'ας. Τί σοί γλέντι νά κάνωμε ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Θα μασκαρευτοϋμε νά βγοϋμε στους δρόμους μέ τούς άλλους μασκα-
ράδες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί είναι γλέντι αυτό ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Για νά τό κάνουνε δλοι, πάει νά πη πώς κάτι θα 'ναι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Γιάννης άρνιότανε...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Η Γιάννενα επέμενε καί τελικά ή Γιάννενα τόν κατάφερε τόν
Γιάννη. Του ειπε μάλιστα για νά τόν καησουχάση. Θα φορέσωμε
δυό ντόμινα καί δυό μάσκες κλειστές νά μή μ'ας γνωρίση κανείς

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι'ό Γιάννης έπείσθημε. 'Η Γιάννενα νοίκιασε δυό μαθρα ντόμινα, αγόρασε καί δυό μαθρες μάσκες κλειστές έως τόν λαιμό, ντυθήκανε καί βγήκανε στόν όρόμο στήν όδόν Θεμιστοκλέους στά 'ΕΞ άρχεια όπου είχε τό μανάβιό του ό Γιάννης

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Όμως δέν είχανε προλάβει νά κάνουν δένα βήματα καί κάποιος από πίσω τους φώναξε : Βρέ... ό Γιάννης κι'ή Γιάννενα... Ταράχτημε ή Γιαννενα : Γιάννη, μάς γνωρίσανε... εζπε τρομαγμένη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νπα, δέν βαρυέσαι. Τυχαία τό εζπε κάποιος, άπαντα ό Γιάννης.
ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Νέ σέ λίγο, έλλη φωνή ακούγεται : 'Ο Γιάννης κι'ή Γιάννενα καί τρίτη φωνή : 'Ο Γιάννης κι'ή Γιάννενα... τέταρτη, πέμπτη δεκάτη φωνή : 'Ο Γιάννης κι'ή Γιάννενα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Γιάννης κι'ή Γιάννενα...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Ο Γιάννης κι'ή Γιάννενα... (Πολλές φωνές) 'Η κακομοίρα ή Γιάννενα, δέν ήξερε ποθ νά πάη νά κουφτη... Τούς είχανε γνωρίσει. Νέ χίλια βάσανα μπήκανε σ'ένα στενό, μιά πάροδο της όδοθ Θεμιστοκλέους καί σέμιά πόρτα ενός σπιτιού που τήν βρήκανε άνοιχτή, μπορέσανε νά βγάλουν νέ ντόμινα καί τίς μάσκες καί νά επιστρέφουν στό σπιτάκι τους άμασιάρευτοι καί άξιοπρεπεΐς. Φυσικά ό Γιάννης ποτέ δέν εζπε στήν Γιάννενα τό μυστικό του. Στο μαθρο ντόμινο που είχε φορέσει ή Γιάννενα, άδα πίσω στήν πλάτη, ό Γιάννης είχε γράφει μέ κιμωλία : 'Ο Γιάννης κι'ή Γιάννενα. "Έτσι, όποιος διάβαζε αυτήν τήν φράσι, έφρόντιζε νά τήν φωνάξη καί έγινε τό κακό... "Όμως ή Γιάννενα γιατρεύτημε μιά γιά πάντα από τήν μανία του μασκαρέματος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως δήποτε, αυτή ή ιστορία μάς δείχνει ότι ή γυναίκα γενικά έχει ιδιαίτερη συμπάθεια προς τήν 'Αποικηά καί τήν μεταμφίσει κι'αυτό μάς τό επιβεβαιώνει καί ό φίλος μας 'Αλέκος Σακελλάριος μ'ένα τραγούδι του : 'Η γυναίκα έχει πάντα Καρναβάλι...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

Ἡ γυναίκα ἔχει πάντα καρναβάλι.
ἔβρει πολλά.
Κι' ἂν μιὰ μάσκα τῆς πετάξῃ ἔχει ἄλλη
σέ ξεγελά...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ δεύτερη Κυριακή τῆς Ἀποκριῆς, δέν εἶχε τόν πανζουρλισμό τῆς τρίτης καί κυρίως τῆς τελευταίας Κυριακῆς πού κυριολεπτικῶς ἀναστάτωνε τὴν παλιὰ Ἀθήνα. Ὅμως τὴν δεύτερη Κυριακῆ, τὰ διάφορα λαϊκὰ ἀποκριάτικα θεάματα γινόντουσαν τόσο πολλά, πού ἦταν ἀδύνατον ἓνας ἀθηναῖος νὰ βγῆ στὸν δρόμο καί νὰ μὴ συναντήσῃ πέντε φορές τὸ γαϊτανάκι, τρεῖς τέσσερις φορές τὴν γυαμῆλα καί καμμιά εἰκοσαριά φορές ὅλα τὰ ἄλλα θεάματα, τὸ γαϊδουράκι, τὴν πάπια, τὸν ξυλοπόδαρο, τὸν φασουλή καί τοὺς πλανοδίους πωλητὰς μέ τὸ τσουβάλι καί τὸ ποτήρι στὸ χέρι.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τσουβάλι καί ποτήρι ; Δηλαδή, τί πουλούσανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χαρτοπόλεμο. Τὸ τσουβάλι ἦταν γεμῆτο χαρτοπόλεμο καί τὸ ποτήρι ἦταν τὸ μέτρο. Μιὰ πεντάρα ἓνα ποτήρι χαρτοπόλεμο. Κάθε νεαρός ἀθηναῖος πού ἔβγαινε ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἔπαιρνε μαζί του καί μιὰ ἄδεια σακκουῖλα γιὰ νὰ βάζῃ μέσα αὐτὴν τὸν χαρτοπόλεμο πού θ' ἀγόραζε χύμα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μιὰ πεντάρα τὸ ποτήρι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Κι' ἔβλεπες νέους ν' ἀγοράζουνε εἰκοσι ποτήρια χαρτοπόλεμο, μιὰ δραχμὴ παραπάνω γιὰ νὰ ἔχουνε πυρομαχικὰ γιὰ κάθε ἔνδεχομένο.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δηλαδή, τί ἔνδεχομένο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ χαρτοπόλεμος διευκόλυνε τὴν σύναφι γνωριμίας μέ τὰ κορίτσια Γιάγκο. Πενοῦσανε τὰ κοριτσόπουλα καί χασμογελοῦσανε. Καραδοπούσανε οἱ νεαροί... καί τσάφ... μιὰ φοῦστα χαρτοπόλεμο στὸ ἀνοιχτὸ στόμα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Φαντάζομαι τὴν συνέχεια. θυμονανε τὰ κορίτσια, κάτι θά λέγανε καί ἔρχιζε ἡ κουβέντα καί ἡ γνωριμία.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καί διαλαλούσανε οί πωληταί : 'Εδῶ ὁ χαρτοπόλεμος. 'Εδῶ ὁ καθαρός χαρτοπόλεμος...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Λέγανε ὁ καθαρός χαρτοπόλεμος ; Γιατί ; 'Υπὴρ ε περίπτωσις νά εἶναι καί βρώμιος ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** "Αν δέν ἦτανε μονόχρωμος, μά ἀναπατωμένος, ἐσήμαινε ὅτι ἦτανε μαζεμένος ἀπὸ χάμω. Καί ἡ κωροφυλακὴ τό μόνο πού ἐπέβλεπε ἦτανε νά εἶναι μονόχρωμος ὁ χαρτοπόλεμος...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** "Ομως ἀγαπητέ μου Δημήτρη, νομίζω ὅτι πάλι πέρασε ἡ ὄρα μας καί πρέπει νά διακόψωμε τήν φλυαρίαν. "Ας θυμηθοῦμε λοιπόν ἕλλο ἓνα τραγ. ὕδι, πού συνηθιζότανε πολύ στίς παλιές 'Απόκριες, τήν παινεμένη τήν βλάχα...
- ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ** (μέ συνοδείαν πιάνου) 'Εγώ 'μαι ἡ βλά -
'Εγώ 'μαι ἡ βλάχα ἡ παινεμένη
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τελειώσαμε κι' ἀπόψε. Θά τά ξαναποῦμε πάλι τήν προσεχὴ Κυριακὴ πού εἶναι ἡ τρίτη Κυριακὴ τοῦ Καρναβαλιοῦ.